

[Stavad]

på en sådan måde, at borgerne ikke får en rimelig og anstændig behandling?

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er alt for megen snakken i salen.

Stavad (S):

Er det ikke noget af det, der kendetegner det danske velfærdssamfund, at vi på sygehusområdet har en ordentlig behandling, uanset om man kommer på sygehuset som millionær eller man kommer uden nogen form for formue eller nogen stor indtægt, og at man er sikker på, at man til enhver tid kan få både den nødvendige og en hurtig behandling?

I hvert fald for så vidt angår den hurtige behandling kan vi desværre konstatere, at ventelisterne i øjeblikket vokser på en måde, som ikke er tilfredsstillende, hvilket vi må sige er en udvikling, som jeg mener et folketing burde kunne samles om at forhindre. De nedskæringer over for amter og kommuner, der blev vedtaget i december måned, tror jeg nemlig har en langt større virkning ikke mindst i forhold til amterne, end selv regeringspartierne, selv indenrigsministeren, havde forudset, og derfor beder vi om, at ministeren vil være positiv i det mindste over for, at man selektivt kan gå ind og give dispensationer dér, hvor man ser det får helt uoverskuelige virkninger – ikke bare i 1986, men også nogle langtidsvirkninger – som ingen af os kan være tjent med, og som borgerne ikke kan være tjent med.

Et andet område, som vi har nævnt konkret i bemærkningerne til vores ændringsforslag om dispensationsadgang, er spørgsmålet om udflytning af de fysisk og psykisk handicappede. Vi mener, at staten har et ansvar for de problemer og de vilkår, som vi har budt vore fysisk og psykisk handicappede, idet staten for nogle år siden lagde for sorgen ud til amterne i en meget dårlig forfatning. Amterne har taget opgaven alvorligt og har sørget for at lave en modernisering, har budt en gruppe borgere, som ikke selv er dem, der kan råbe op, nogle bedre vilkår, og derfor er man rundt i landet i gang med at lave en udflytning af de psykisk og fysisk handicappede fra nogle mastodontinstitutioner.

Det, regeringen har vedtaget, har også her nogle helt katastrofale og uoverskuelige virk-

ninger. Hvis vi ser på et område som Nordjyllands amt, fremgår det, at amtsrådet har besluttet at standse i alt fire boenheder, i Frederikshavn, i Skagen, i Hirtshals og i Hjørring, der skal huse ca. 24 beboere fra den store Hammer Bakker-institution. Desuden er der udskudt opførelse af boenheder for unge fysisk handicappede i Ålborg med plads til 6. Og på dagområdet drejer det sig om et aktivitetshus i Ålborg, der skulle give plads til 40 handicappede. Er det ikke et område, som indenrigsministeren også har forståelse for, er det ikke områder, hvor indenrigsministeren og regeringen vil være med, så vi i hvert fald i forhold til disse dårligt stillede medborgere, som vel er nogle af dem, der bydes de ringeste vilkår i vores samfund, kan lave en åbning?

Hvis jeg ser på regeringspartierne, har jeg også forstået, at der i hvert fald i visse af regeringspartierne er en vis forståelse for det. Fru Birgith Mogensen fra centrum-demokraterne udtaler således i dag til Aktuelt: »Giv f.eks. amterne udsættelse med betalingen af afgiften. For os er det primært, at de fysisk og psykisk handicappede kommer ud under andre forhold.« Og så står der videre, at fru Birgith Mogensen bor i Vodskov, altså: hun kender forholdene på Hammer Bakker-institutionen.

Derfor vil jeg da spørge fru Birgith Mogensen, hvis hun er i salen, om hun og CD står ved udtalelsen om, at det, det drejer sig om for centrum-demokraterne, er, at de fysisk og psykisk handicappede får nogle ordentlige vilkår. Drejer det sig også om det hos regeringspartierne? Er det radikale venstre også parat til at medvirke til at løse det problem?

Derfor håber jeg, at de ændringsforslag, som vi i dag har til behandling, vil blive vedtaget, men det er naturligvis kun af interesse, at ændringsforslagene bliver vedtaget, hvis man også er parat til at medvirke til at vedtage lovforslaget ved tredje behandling på torsdag. Med de meldinger, der er givet i betænkningen, må vi nok sige, at det kan ligge en lille smule tungt.

Jeg vil derfor gerne stille det konkrete spørgsmål, om man ikke i det mindste i regeringen og i det radikale venstre er parate til at åbne for en dispensationsmulighed. Hvis vi får positive meldinger på det, vil vi, uanset at socialdemokratiet mener, at det ville være